

Chambre des Représentants

SESSION 1963-1964

2 JUIN 1964.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 20 novembre 1962 portant réforme des impôts sur les revenus modifiée par la loi du 24 décembre 1963.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans le but d'adapter certaines dispositions de la loi du 20 novembre 1962 à l'augmentation de l'indice des prix de détail, l'article 2 de la loi du 24 décembre 1963 porte la déduction forfaitaire du *total des revenus professionnels*, prévue à l'article 15, § 1, 5°, de la loi du 20 novembre 1962, uniformément à 15.000 francs pour les pensions de retraite et de survie des ouvriers mineurs ou des marins naviguant sous pavillon belge, et à 12.000 francs pour les autres pensions.

Pour les autres contribuables, cette déduction forfaitaire reste fixée à 5 % avec minimum de 5.000 francs et maximum de 10.000 francs.

Le gouvernement ayant toujours prétendu que la réforme fiscale était une opération neutre, a tenu à lui conserver ce caractère de neutralité grâce aux dispositions précitées qui ont remplacé l'ancienne déduction forfaitaire de 15 % prévue antérieurement à la réforme fiscale, au moment de la globalisation des revenus en vue de l'application de l'impôt complémentaire personnel.

Il est certain que la grande majorité des contribuables ne seront pas à même de remplir personnellement leur déclaration fiscale, étant donné la complexité de la nouvelle législation.

Il semble d'autre part que même les fonctionnaires et agents de l'administration fiscale s'interrogent encore actuellement sur la portée exacte de certaines de ces dispositions nouvelles et ne seront dès lors pas à même d'aider de façon indiscutable le contribuable de rentrer sa déclaration.

Les autorités communales ont cru devoir, devant la complexité des dispositions nouvelles, tenir des séances d'information auxquelles ne peut assister cependant qu'une

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1963-1964

2 JUNI 1964.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 20 november 1962 houdende hervorming van de inkomstenbelastingen, gewijzigd door de wet van 24 december 1963.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Ten einde sommige bepalingen van de wet van 20 november 1962 aan de stijging van het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen te koppelen wordt de in artikel 15, § 1, 5°, van de wet van 20 november 1962 bepaalde forfaitaire aftrek van het *totale bedrijfsinkomen*, krachtens artikel 2 van de wet van 24 december 1963, eenvormig op 15.000 frank gebracht voor de rust- en overlevingspensioenen van de mijnwerkers en van de onder Belgische vlag varende zeelieden en op 12.000 frank wanneer het andere pensioen betreft.

Voor de andere belastingplichtigen blijft deze forfaitaire aftrek vastgesteld op 5 % met een minimum van 5.000 frank en een maximum van 10.000 frank.

De Regering heeft steeds beweerd dat de fiscale hervorming een « blanco »-operatie was. Opdat zij dit karakter zou bewaren heeft de Regering de vóór de fiscale hervorming bestaande forfaitaire aftrek met 15 %, die werd toegepast op het ogenblik van de globalisatie der inkomsten voor de aanslag in de aanvullende personele belasting, vervangen door de voornoemde bepalingen.

Voorzeker zal de grote meerderheid van de belastingplichtigen niet in staat zijn de belastingaangifte zelf in te vullen wegens de ingewikkeldheid van de nieuwe wetgeving.

Anderzijds blijkt dat zelfs de ambtenaren en beambten van het bestuur der belastingen nog in de onzekerheid verkeren nopens de juiste draagwijdte van sommige nieuwe bepalingen, en het hun derhalve niet mogelijk zal zijn de belastingplichtige die zijn aangifte moet invullen op onbetwistbare wijze behulpzaam te zijn.

Wegens de ingewikkeldheid van de nieuwe bepalingen hebben de gemeentebesturen gemeend voorlichtingsvergaderingen te moeten beleggen, waarop nochtans slechts

infime partie de la population. En effet, les membres des professions libérales ou les travailleurs indépendants sont, pour la plupart, empêchés par leurs obligations professionnelles;

Afin d'éviter des surprises désagréables, ces contribuables seront donc contraints et forcés d'avoir recours à l'aide d'experts fiscaux;

Cette consultation entraîne inévitablement le paiement d'honoraires. En outre, les abattements forfaitaires dont question ci-dessus ne tiennent nullement compte de cet effort pécuniaire, qui se révèle aujourd'hui indispensable à la rédaction et à la compréhension de la feuille de déclaration.

C'est pourquoi, nous désirons éviter la charge d'un véritable nouvel impôt déguisé et supplémentaire que constitue la nécessité de consulter un conseiller fiscal.

Nous proposons, dès lors, de fixer forfaitairement cet honoraire et de permettre sa déductibilité du total des revenus professionnels taxables, en prévoyant que pour les déclarations déjà souscrites, l'administration déduise d'office l'abattement complémentaire proposé.

een zeer gering deel van de bevolking kan aanwezig zijn. De beoefenaars van vrije beroepen en de zelfstandigen verkeren inderdaad, wegens hun beroepsverplichtingen, meestal in de onmogelijkheid om deze vergaderingen bij te wonen.

Om onaangename verrassingen te voorkomen zullen bedoelde belastingplichtigen bijgevolg beroep moeten doen op belastingdeskundigen.

Een dergelijke raadpleging brengt onvermijdelijk kosten van honoraria met zich. Bovendien wordt voor de forfaitaire abattements, waarvan hiervoren sprake, volstrekt geen rekening gehouden met deze financiële uitgave, die thans onontbeerlijk is, wil men de aangifteformule begrijpen en invullen.

Daarom wensen wij de last van een vermoede en bijkomende werkelijk nieuwe belasting te voorkomen, die voortvloeit uit de noodzakelijkheid een belastingdeskundige te raadplegen.

Wij stellen derhalve voor deze honoraria forfaitair vast te stellen en in de aftrekbaarheid van deze laatste van de belastbare bedrijfsinkomsten te voorzien door te bepalen dat het bestuur van ambtswege overgaat tot het voorgestelde aanvullende abattement op de reeds ingediende aangiften.

G. MUNDELEER.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 15, § 1er, 5° de la loi du 20 novembre 1962, portant réforme des impôts sur les revenus, modifié par l'article 2 de la loi du 24 décembre 1963, est complété par l'alinéa suivant :

« A titre exceptionnel, la déduction précitée est portée pour le seul exercice 1964, à 7,5 % et les montants de 5.000, 10.000, 12.000 et 15.000 francs sont remplacés respectivement par 7.500, 12.000, 15.000 et 17.500 francs. »

Art. 2.

A l'article 18, § 2, 1er alinéa de la même loi modifiée par l'article 4 de la loi du 24 décembre 1963, les deux montants de 19.500 francs sont remplacés par 22.500 francs pour l'exercice 1964.

Art. 3.

L'administration apportera d'office dans les déclarations déjà souscrites les rectifications résultant des deux articles précités.

11 mai 1964.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel 15, § 1, 5°, van de wet van 20 november 1962, houdende hervorming van de inkomstenbelastingen, gewijzigd door artikel 2 van de wet van 24 december 1963, wordt aangevuld met volgend lid :

« Uitzonderlijk en alleen voor het dienstjaar 1964 wordt voornoemde vermindering gebracht op 7,5 % en worden de bedragen 5.000, 10.000, 12.000 en 15.000 frank respectievelijk vervangen door 7.500, 12.000, 15.000 en 17.500 frank. »

Art. 2.

In artikel 18, § 2, 1ste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij artikel 4 van de wet van 24 december 1963, worden de twee bedragen van 19.500 frank vervangen door 22.500 frank voor het dienstjaar 1964.

Art. 3.

Het bestuur zal van ambtswege op de reeds ingevulde aangiften de wijzigingen aanbrengen die voortvloeien uit de twee voormelde artikelen.

11 mei 1964.

G. MUNDELEER.